

L'inganno riesce: pace tra Lidi e Mileto (Storie, I, 22)

Ταῦτα δὲ ἐποίησεν
τε καὶ προηγόρευε Θρασύβουλος τῶνδε εἶνεκεν, ὅπως ἂν δὴ
ὁ κῆρυξ ὁ Σαρδιηνὸς ἰδὼν τε σωρὸν μέγαν σίτου κεχυ-
μένον καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείησι ἐόντας ἀγγείλη
Ἄλυάττη. Τὰ δὴ καὶ ἐγένετο· ὡς γὰρ δὴ ἰδὼν τε ἐκεῖνα ὁ
κῆρυξ καὶ εἶπας πρὸς Θρασύβουλον τοῦ Λυδοῦ τὰς
ἐντολὰς ἀπήλθε ἐς τὰς Σάρδεις, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, δι'
οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο ἢ διαλλαγή. Ἐλπίζων γὰρ ὁ Ἄλυάττης
σιτοδείην τε εἶναι ἰσχυρὴν ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ τὸν λεῶν
τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ἤκουε τοῦ κήρυκος νοστή-
σαντος ἐκ τῆς Μιλήτου τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς
κατεδόκεε. Μετὰ δὲ ἢ τε διαλλαγή σφι ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε
ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι καὶ συμμάχους, καὶ δύο τε ἀντὶ
ἐνὸς νηοῦς τῇ Ἀθηναίῃ οἰκοδόμησε ὁ Ἄλυάττης ἐν τῇ
Ἀσσησῶ, αὐτὸς τε ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη. Κατὰ μὲν τὸν
πρὸς Μιλησίους τε καὶ Θρασύβουλον πόλεμον Ἄλυάττη
ᾧδε ἔσχε.